

Tygodnik Powiatowy

na powiat Rybnicki.

Organ urzędowy.

Wychodzi co sobotę.

Cena ogłoszeń za jeden wiersz petytowy 6-linowy
lub jego miejsce 15 groszy.

Za reklamę 30 groszy od wiersza petytowego.

Przyjmowanie ogłoszeń do czwartku do południa

Prenumerata za kwartał 3,00 zł.

Zamówienia przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Rybnik, dnia : 8-go stycznia 1928 r.

Naprawa ustroju rolnego

Podaję do wiadomości, że Śląski Urząd Wojewódzki, uznając konieczność powiększenia karłowatych gospodarstw rolnych, jak również popierania ruchu budowlanego, zamierza w roku bieżącym wydzierżawić części majątków państwowych, położonych w gminach: Gotartowicach, Kłokocin, Dolna Wilcza, Turze, Czyżowice, Górne Jastrzębie, Rzechów, Pstrązna, Dźmierz, Rój, Górne Markłowice i Stanowice, właścicielom karłowatych gospodarstw rolnych, położonych w bliskości wymienionych majątków, jak również postarać się u miarodajnych czynników, aby z majątków tych sprzedano parcele budowlane osobom, które zobowiążą się postawić budynki mieszkalne na sprzedanym gruncie w przeciągu 3 lat.

Parcele rolne lub ogrodnicze wydierżawi się jedynie osobom, których główne zajęcie stanowi produkcja rolna, ogrodnicza lub warzywnicza, względnie które w inny sposób wykażą, że są przygotowane teoretycznie lub praktycznie do należytego prowadzenia samodzielnego gospodarstwa rolnego lub warzywniczo-ogrodniczego. Urząd Wojewódzki zastrzega sobie wolny wybór kandydatów na dzierżawę lub na kupno gruntów, oraz zaznacza, że w razie niemożności zaspokojenia potrzeb wszystkich interesentów ze względu na szczupłość zapasu ziemi, uwzględniona będzie przy równych kwalifikacjach w pierwszej linii służba dworska, która z powodu zmniejszenia się majątków państwowych pozbawiona zostanie pracy, jak również osoby, które czynnie brały udział w walce o niepodległość Rzeczypospolitej.

Karłowate gospodarstwa rolne będą powiększone najwyżej do obszaru 10 ha, t. j. 40 morgów, gospodarstwa ogrodniczo-warzywne do obszaru 4 ha, t. j. 16 morgów, przy czem uwzględnia się obszar gospodarstw już istniejących, a podlegających powiększeniu.

Obszar parceli budowlanej nie może przekraczać 12,5 a, t. j. $\frac{1}{2}$ morga magd.

Czynsz dzierżawny parcel rolnych względnie cenę kupna gruntów budowlanych ustali komisja, powołana w tym celu. 25% ceny kupna należy zapłacić przed zawarciem umowy, resztującą część w ratach, których płatność ustali się później.

Jako termin oddania parceli do użytku dzierżawcom względnie nowonabywcom przewiduje się początek października bież. roku.

Dla dzierżawców i nowonabywców parcel urządzone będą w poszczególnych gminach w przeciągu roku bezpłatne kursy rolniczo-ogrodnicze, mające na celu zaznajomienie rolników z zasadami nowoczesnego gospodarowania, a nabywców gruntów budowlanych z założeniem ogródków domowych.

Interesenci winni wnieść podania o wydierżawienie gruntów rolnych względnie ogrodniczo-warzywnych lub o zakupno gruntów na przepisanych formularzach do właściwego naczelnika okręgowego w czasie od 1—15 lutego b. r.

Podania te można wnieść na piśmie lub ustnie do protokołu.

Rybnik, dnia 24 stycznia 1928 r.

Starosta:

Troska.

Ogłoszenie

Na przewodniczącego Związku dla utrzymania narzędzi pożarniczych Szczygłowiec został wybrany Naczelnik gminy Palęga Ignacy, a na zastępcę przewodniczącego — I. ławnik gminy Krywałd, p. Szcześ.

Rybnik, dnia 18 stycznia 1923 r.

Prezes Wydziału Powiatowego.

Troska.

Ogłoszenie.

Na urzędnika stanu cywilnego okręgu Nieboczowy zatwierdiony i zaprzysiężony został Leopold Musiolik, kierownik szkoły z Nieboczów.

Rybnik, dnia 24 stycznia 1928 r.

Prezes Wydziału Powiatowego.
Troska.

Ogłoszenie.

Na przewodniczącego Związku dla utrzymania narzędzi pożarniczych Swierklan Górnych i Dolnych został wybrany Naczelnik gminy z Swierklan Dolnych, Marcin Gonsior, i na jego zastępcę — Naczelnik gminy z Swierklan Górnych, Leopold Smyczek.

Rybnik, dnia 17 stycznia 1928 r.

Prezes Wydziału Powiatowego.
Troska.

Ogłoszenie.

Unieważnia się pieczęć gminy Łańce z herbem ryby; nowa pieczęć jest bez herbu, tylko z napisem: „Gmina Łańce, pow. Rybnik“.

Rybnik, dnia 23 stycznia 1928 r.

Starostwo.

5. F. 10/27/1.

Wywołanie.

Kupiec Franciszek Dziwoki w Biertułtowach, zastąpiony przez zastępcę procesowego Wierę w Wodzisławiu, postawił wniosek o wywołanie zaginionych weksli własnych, wystawionych przez niego dla następujących firm:

- 1) Dla Firmy Rakower i Rittermann w Krakowie na kwotę 300 zł., płatne dnia 21 stycznia 1923 roku.
- 2) Dla Firmy Rakower i Rittermann w Krakowie na kwotę 743,16 zł., płatne dnia 10 lutego 1923 roku.
- 3) Dla Firmy Sternberg w Krakowie na kwotę 200 zł., płatne dnia 11 lutego 1923 roku.
- 4) Dla Firmy Knorzowski w Katowicach na kwotę 430,71 zł., płatne dnia 16 lutego 1923 roku.
- 5) Dla Firmy Janowski w Bendzinie na kwotę 271 złoty, płatne dnia 5 lutego 1928 roku.
- 6) Dla Firmy Gerschowski w Łodzi na kwotę 600 złotych, płatne dnia 19 lutego 1928 roku.

Posiadacze weksli wzywa się, by na piśmie przed terminie wywoławczym, który wyznacza się na dzień

12-go maja 1928 roku, godzinę 10-tą,

przed tutejszym Sądem, pokój Nr. 76, zgłosili swoje prawa i przed ożyli Sądowi odnośnie weksli, gdyż inaczej Sąd wyda orzeczenie, uznające weksle te za umorzone.

Wodzisław Sl., dnia 5 stycznia 1928 r.

Sąd Powiatowy.

Polsko-niemiecka konwencja w sprawie polskich robotników rolnych.

Dział II.

Artykuł 11.

Polscy robotnicy rolni i pozostali po nich członkowie rodzin zrównani są z obywatelami niemieckimi i pozostałymi po nich członkami rodzin w prawach do świadczeń, przypadających z tytułu niemieckiego ubezpieczenia od choroby i ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków.

Artykuł 12.

Przy stosowaniu § 203, nr. 1, § 586 i § 614 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy, pozostawanie w Polsce z rodziną we wspólnym gospodarstwie domowym polskiego robotnika rolnego, nie posiadającego zaświadczenia uprawniającego, uważa się za nieprzerwane, dopóki robotnik ten zgodnie z przepisami niemieckimi przebywa w Niemczech.

Jako zaświadczenie uprawniające w rozumieniu niniejszej Konwencji uważa się również tak zwane tymczasowe zaświadczenie uprawniające (vorläufiger Befreiungsschein).

Artykuł 13.

Przy stosowaniu do polskich robotników rolnych przepisów niemieckich o kapitalizacji roszczeń z tytułu niemieckiego ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków, pobyt w Polsce nie jest uważany za pobyt zagranicą.

Artykuł 14.

Polscy robotnicy rolni, którzy posiadają zaświadczenia uprawniające, nie podlegają na podstawie § 1233 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy zwolnieniu od niemieckiego ubezpieczenia inwalidztwa. W ciągu sześciu miesięcy po otrzymaniu zaświadczenia uprawniającego mogą oni złożyć oświadczenie w instytucji niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, w której ostatnio byli ubezpieczeni, że chcą uiścić dodatkowo składki za te tygodnie, podczas których w ciągu ostatnich dwóch lat przed wręczeniem im zaświadczenia uprawniającego zatrudnieni byli w zawodzie, który podlega niemieckiemu ubezpieczeniu inwalidztwa, lecz który to zawód zwolniony był od obowiązku ubezpieczeniowego w myśl § 1233 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy. Jeśli oświadczenie to będzie zgłoszone we właściwym terminie, to składki za przedostatni rok przed wręczeniem zaświadczenia uprawniającego mogą być wpłacone w ciągu roku po wręczeniu tego zaświadczenia, składki zaś za ostatni rok w ciągu dwóch lat po wręczeniu tego zaświadczenia. Składki te liczą się jako składki przymusowe. Powyższe wpłacanie dodatkowych składek jest niedopuszczalne, dopóki robotnik jest inwalidą w rozumieniu ust. 2 § 1255 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy.

Jeśli przed wejściem w życie niniejszej Konwencji wbrew przepisowi § 1233 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy pobrano od polskiego robotnika rolnego składki na ubezpieczenia od inwalidztwa, to instytucja ubezpieczeniowa nie może zwracać tych składek na zasadzie tegoż przepisu.

Robotnik może żądać do 31 grudnia 1928 roku zwrotu składek, uiszczonych za czas od 1 stycznia 1924 roku.

Artykuł 15.

Jeżeli polscy robotnicy rolni lub pozostali po nich członkowie rodzin uzyskają na podstawie artykułu 14 uprawnienia z tytułu ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, w takim razie przy stosowaniu niemieckich przepisów o spoczywaniu roszczeń z tytułu niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, zrównani będą w prawach z obywatelami Rzeszy i pozostałymi po nich członkami rodzin. Przy stosowaniu niemieckich przepisów o kapitalizacji roszczeń z tytułu niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, pobyt ich w Polsce nie będzie uważany za pobyt zagranicą.

Postanowienia artykułu 12 obowiązują odpowiednio przy stosowaniu §§ 1302 i 1303 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy.

Artykuł 16.

Z chwilą wprowadzenia w Polsce na całym jej obszarze ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa dla robotników rolnych i pozostałych po nich członków rodzin, układające się strony nawiążą rokowania, aby w drodze porozumienia zabezpieczyć korzystanie z dobrodziejstw ubezpieczenia inwalidzkiego podczas pracy w Niemczech również i tym polskim robotnikom sezonowym, którzy nie otrzymują zaświadczenia uprawniającego.

Artykuł 17.

Przy stosowaniu do polskich robotników rolnych niemieckiego ubezpieczenia od choroby, nieszczęśliwych wypadków i na wypadek inwalidztwa, polskie władze administracyjne i instytucje ubezpieczeniowe udzielać będą pomocy administracji niemieckim władzom administracyjnym i instytucjom ubezpieczeniowym. Wydatki, związane z pomocą administracyjną, zwracane będą tylko w zakresie obowiązującym w polskich ubezpieczeniach społecznych.

Najwyższe władze administracyjne układających się stron rozstrzygają w obopólnym porozumieniu spory, które powstaną w sprawie stosowania ust. 1.

Artykuł 18.

O zakończeniu postępowania w sprawie nieszczęśliwego wypadku, który dotknął polskiego robotnika rolnego, urząd niemiecki, przeprowadzający dochodzenia, powinien zawiadomić niezwłocznie Konsulat Polski, właściwy dla siedziby tego urzędu.

Konsulaty Polskie mogą narówni z zainteresowanymi zapoznać się z tokiem dochodzenia oraz z dalszym biegiem sprawy.

Artykuł 19.

Postanowienia wykonawcze do tego działu będą wydane samodzielnie przez każdą z układających się stron, o ile okażą się potrzebne w zakresie jej działania i to przez najwyższą władzę administracyjną albo przez nią do tego wyznaczony urząd.

Przepisy, wydane w myśl powyższego, powinny być zakomunikowane odnośnym urzędom drugiej układającej się strony.

Artykuł 20.

Najwyższe władze administracyjne obu układających się stron porozumieją się co do tego, w jaki sposób możliwie najprościej i najtaniej z obszaru jednej z układających się stron do obszaru drugiej będą mogły być uskuteczniane wypłaty i doręczenia z tytułu stosowania do polskich robotników rolnych niemieckiego ubezpieczenia od choroby, nieszczęśliwych wypadków i na wypadek inwalidztwa.

Artykuł 21.

Najwyższą władzą administracyjną w rozumieniu niniejszego działu jest po stronie polskiej Minister Pracy i Opieki Społecznej, po stronie niemieckiej Minister Pracy Rzeszy.

Artykuł 22.

Przy wykonywaniu przepisów niniejszego działu instytucje ubezpieczeniowe i władze obu układających się stron komunikują się z sobą bezpośrednio.

Artykuł 23.

Dział ten ma zastosowanie do nieszczęśliwych wypadków, które wydarzyły się lub wydarzą się po 31 grudnia 1926 roku, a do wypadków zaś z ubezpieczenia od choroby na wypadek inwalidztwa, które wydarzą się po 31 grudnia 1927 roku.

W wypadkach, przewidzianych w nr. 3 ust. 1 § 615 lub nr. 1 § 1314 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy, renty, należne polskim robotnikom rolnym z tytułu dawniejszych nieszczęśliwych wypadków lub innych dawniejszych wypadków ubezpieczeniowych, nie spoczywają po 31 grudnia 1927 r., dopóki uprawniony przebywa w Polsce.

Artykuł 24.

W razie wypowiedzenia niniejszej umowy postanowienia niniejszego działu, pomimo wypowiedzenia umowy, pozostają nadal w mocy w stosunku do roszczeń w wypadkach ubezpieczeniowych, które wydarzyły się po terminach, oznaczonych w ust. 1 art. 23, lecz przed wygaśnięciem terminu ważności niniejszej Konwencji.

Ust. 2 art. 23 obowiązuje również po upływie terminu ważności niniejszej Konwencji w ciągu roku bez ograniczenia, następnie zaś obowiązuje nadal w stosunku do połowy renty.

Dział III

Artykuł 25.

Konwencja niniejsza pozostaje w mocy do 31 grudnia 1928 r. i będzie przedłużana każdorazowo na rok następny, o ile jej nie wypowiedzi jedna z układających się stron.

To samo stosuje się do porozumień odrębnych (artykuły 1 i 4).

Każda z układających się stron może wypowiedzieć Konwencję lub porozumienia odrębne najpóźniej 1 lipca na 31 grudnia każdego roku. Wraz z wypowiedzeniem Konwencji uważają się również za wypowiedziane porozumienia odrębne. W razie

wypowiedzenia przez jedną z układających się stron jednego z porozumień odrębnych, druga układająca się strona może do 15 lipca danego roku wypowiedzieć Konwencję.

Artykuł 26.

Konwencja niniejsza winna być możliwie rychło ratyfikowana. Dokumenty ratyfikacyjne mają być wymienione w Berlinie. Konwencja wchodzi w życie w 15 dni po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych.

Jednocześnie z niniejszą Konwencją wchodzi w życie porozumienia odrębne.

Sporządzono w Warszawie dnia 24 listopada 1927 roku w dwóch tekstach oryginalnych i to każdy w języku polskim i niemieckim, z których każda z układających się stron otrzymuje jeden. Teksty polski i niemiecki w treści swej są zgodne i autentyczne.

Protokół końcowy.

Przy podpisywaniu zawartej w dniu dzisiejszym pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką Konwencji w sprawie polskich robotników rolnych istniała pomiędzy stronami, zawierającymi Konwencję, zgoda co do następujących postanowień:

I. Do działu II, artykułów 11—24.

Zawierające Konwencję strony oświadczają, że uregulowanie ubezpieczenia społecznego polskich robotników rolnych w dziale II w artykule 11 do 24 tejże Konwencji, nie przesadza w niczem ich stanowiska w rokowaniach co do układu o wzajemności w ubezpieczeniach społecznych.

II. Do artykułu 26.

Zawierające Konwencję strony oświadczają, że ich Rządy aż do ratyfikacji stosować będą tymczasowe postanowienia Konwencji od dnia jej podpisania.

Warszawa, dnia 24 listopada 1927 r.

Komunikat.

1) Na podstawie umowy, zawartej przez Polskę w dniu 24 listopada r. ub. z Niemcami, rozpoczyna Niemcy od początku 1928 roku wypłacać polskim robotnikom rolnym i ich rodzinom należne im z Niemiec renty za nieszczęśliwe wypadki przy pracy i z powodu niezdolności do pracy, o ile wypłatę rent wstrzymały z powodu przebywania uprawnionych w Polsce.

Ci robotnicy rolni, którzy otrzymywali z polskich zakładów ubezpieczeń zasiłki, nie mają potrzeby wnosić nowych podań o renty niemieckie, gdyż Zakłady, które dotąd wypłacały im zasiłki, same zażądają od Niemiec podjęcia wypłaty należnych im rent.

Ci zaś robotnicy rolni, którzy zasiłków nie otrzymywali, powinni w czasie najbliższym przestać

wszystkie rentowe dokumenty niemieckie (orzeczenie przyznające rentę i wstrzymujące jej wypłatę z powodu ich pobytu w Polsce) do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Departament Ubezpieczeń Społecznych).

2) To samo odnosi się do robotników rolnych, którzy ulegli nieszczęśliwemu wypadkowi przy pracy w Niemczech już po dniu 31 grudnia 1925 roku; poza tem nie wolno Niemcom wypłacać im jednorazowej odprawy zamiast renty; Niemcy muszą więc wypłacać im rentę wypadkową i to za czas od wypadków, a nie dopiero od dnia 1 stycznia 1928 roku (jak się płaci tym polskim rencistom, którzy wcześniej ulegli wypadkowi); rodziny ich zaś powinny otrzymać od Niemiec, o ile robotnik rolny zginął w Niemczech na skutek nieszczęśliwego wypadku przy pracy, pośmiertne i odszkodowanie, niewypłacone mu w chwili śmierci.

3) Od 24 listopada 1927 roku nie wolno już w Niemczech w ubezpieczeniu na wypadek choroby, niezdolności do pracy i od wypadków odmawiać polskim robotnikom rolnym i ich rodzinom wypłaty rent z powodu ich obywatelstwa polskiego lub pobytu w Polsce. Muszą być pod każdym względem traktowani tak, jak robotnicy niemieccy, o ile byli ubezpieczeni.

4) W razie pokrzywdzenia przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową winni się zainteresowani zwracać o pomoc do Konsulatów Polskich, o ile przebywają w Niemczech, zaś do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Departament Ubezpieczeń Społecznych), o ile przebywają w Polsce.

P.P. Naczelnicy Gmin zechcą treść powyższego podać do wiadomości interesowanych.

Rybnik, dnia 23 stycznia 1928 r.

Starosta:

Troska.

Cena mleka ustalona została na 46 gr. za 1 ltr.
Rybnik, dnia 28 stycznia 1928 r.

Starostwo.

POLECAMY

WSZELKIE ARTYKUŁY

DLA STRAŻY POŻARNYCH,

jak węże, łączniki, prądownice itd., z natchmiastową dostawą ze składu po najtańszych cenach. Na powiat rybnicki mamy przedstawicielstwo gaśnic „Mnimax“ Tetra.

Eugen Weissmann

Spółka Komand. - Rybnik - Telefon nr. 63.